ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 27ης Φεβρουαρίου 2002 *

Στην υπόθεση C-46/01,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους H. Støvlbaek και R. Amorosi, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Ιταλικής Δημοκρατίας, εκπροσωπούμενης από τον U. Leanza, επικουρούμενο από τον M. Fiorilli, avvocato dello Stato, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να καταρτίσει και να κοινοποιήσει στην Επιτροπή μέχρι τις 16 Σεπτεμβρίου 1999 τα σχέδια, τις γενικές κατευθύνσεις και τις περιλήψεις των καταλόγων που προβλέπουν τα άρθρα 11 και 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 96/59/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 1996, για τη διάθεση των πολυχλωροδιφαινυλίων και των πολυχλωροτριφαινυλίων (PCB και PCT) (ΕΕ L 243, σ. 31), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις εν λόγω διατάξεις,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους S. von Bahr, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward και C. W. A. Timmermans (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Léger,
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 6ης Δεκεμβρίου 2001,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατάθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 2 Φεβρουαρίου 2001, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, βάσει του άρθρου 226 ΕΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί να αναγνωριστεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να καταρτίσει και να της κοινοποιήσει, μέχρι τις 16 Σεπτεμβρίου 1999, τα σχέδια, τις γενικές κατευθύνσεις και τις περιλήψεις των καταλόγων που προβλέπουν τα άρθρα 11 και 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 96/59/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 1996, για τη διάθεση των πολυχλωροδιφαινυλίων και των πολυχλωροτριφαινυλίων (PCB και PCT) (ΕΕ L 243, σ. 31), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις εν λόγω διατάξεις.

2 Κατά το άρθρο 1 της οδηγίας 96/59:

«Σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι η προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την ελεγχόμενη διάθεση των PCB, την απολύμανση ή διάθεση συσκευών που περιέχουν PCB ή/και τη διάθεση χρησιμοποιημένων PCB, προκειμένου να διατεθούν πλήρως βάσει των διατάξεων της παρούσας οδηγίας.»

3 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 96/59 ορίζει:

«Προκειμένου να συμμορφωθούν προς το άρθρο 3, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν την κατάρτιση καταλόγων των συσκευών που περιέχουν όγκο PCB μεγαλύτερο των 5 dm^3, και αποστέλλουν περίληψη των καταλόγων αυτών στην Επιτροπή, το αργότερο τρία χρόνια μετά την έκδοση της παρούσας οδηγίας. Σε περίπτωση πυκνωτών ισχύος, το όριο των 5 dm^3 νοείται ότι συμπεριλαμβάνει το σύνολο των μεμονωμένων στοιχείων μιας συνδυασμένης σειράς.»

4 Το άρθρο 11 της οδηγίας 96/59 ορίζει:

«1. Εντός τριών ετών από την έκδοση της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη καταρτίζουν:

— σχέδια απολύμανσης ή/και διάθεσης των συσκευών που έχουν απογραφεί και των PCB τα οποία περιέχουν,

— γενικές κατευθύνσεις για τη συλλογή και τη μετέπειτα διάθεση συσκευών οι οποίες δεν οφείλουν να περιληφθούν σε κατάλογο σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, όπως ορίζει το άρθρο 6, παράγραφος 3.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν χωρίς καθυστέρηση στην Επιτροπή αυτά τα σχέδια και τις γενικές κατευθύνσεις.»

5 Η Επιτροπή, εκτιμώντας ότι η Ιταλική Δημοκρατία δεν κατάρτισε τα σχέδια, τις γενικές κατευθύνσεις και τις περιλήψεις των καταλόγων που προβλέπουν τα άρθρα 11 και 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 96/59, ούτε της τα κοινοποίησε, κίνησε τη διαδικασία του άρθρου 226 ΕΚ. Αφού όχλησε γραπτώς την Ιταλική Δημοκρατία να διατυπώσει τις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή εξέδωσε στις 3 Αυγούστου 2000 αιτιολογημένη γνώμη καλώντας το εν λόγω κράτος μέλος να λάβει τα αναγκαία για τη συμμόρφωσή του προς αυτή μέτρα εντός προθεσμίας δύο μηνών από της κοινοποιήσεώς. Δεδομένου ότι δεν έλαβε από την Ιταλική Κυβέρνηση καμία απάντηση στην αιτιολογημένη γνώμη, η Επιτροπή άσκησε την παρούσα προσφυγή.

6 Με την προσφυγή της η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να καταρτίσει και να της κοινοποιήσει, το αργότερο μέχρι τις 16 Σεπτεμβρίου 1999, τα σχέδια, τις γενικές κατευθύνσεις και τις περιλήψεις των καταλόγων που προβλέπουν τα άρθρα 11 και 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 96/59, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις εν λόγω διατάξεις.

7 Η Ιταλική Κυβέρνηση υποστηρίζει, πρώτον, ότι η οδηγία 96/59 μεταφέρθηκε στο ιταλικό δίκαιο με το νομοθετικό διάταγμα 209 της 22ας Μαΐου 1999 (GURI αριθ. 151, της 30ής Ιουνίου 1999, σ. 23). Το άρθρο 3 του διατάγματος αυτού επιβάλλει την υποχρέωση κοινοποιήσεως ανά διετία στους κατόχους συσκευών που περιέχουν όγκο PCB μεγαλύτερο των 5 dm^3, περιλαμβανομένων και των ηλεκτρικών πυκνωτών. Οι κοινοποιήσεις αυτές συνιστούν τη βάση της καταρτίσεως των καταλόγων και της περιλήψεως, κατά την έννοια του άρθρου 4 της οδηγίας 96/59. Ωστόσο, η Ιταλική Κυβέρνηση αναγνώρισε ότι δεν εξεπλήρωσε ακόμα την υποχρέωση κοινοποιήσεως.

8 Δεύτερον, παρατηρεί ότι η υπέρβαση των προθεσμών που καθορίζουν τα άρθρα 4, παράγραφος 1, και 11 της οδηγίας 96/59 για τη διαβίβαση των σχετικών εγγράφων οφείλεται στη δυσχέρεια της καταρτίσεως πλήρους καταλόγου των υπαρχουσών συσκευών PCB, δεδομένου ότι δεν υπάρχουν τυποποιημένες μέθοδοι για τον αναλυτικό προσδιορισμό της παρουσίας PCB. Συγκεκριμένα, οι τυποποιημένες μέθοδοι για την πραγματοποίηση των αναλύσεων που είναι απαραίτητες για τον ομοιόμορφο προσδιορισμό της παρουσίας των ουσιών οι οποίες εμπίπτουν στον κοινοτικό ορισμό των PCB, κατά την έννοια του άρθρου 2 της οδηγίας 96/59, καθορίστηκαν μόλις με την απόφαση 2001/68/ΕΚ της Επιτροπής, της 16ης Ιανουαρίου 2001, για τη θέσπιση δύο μεθόδων μέτρησης αναφοράς για τα PCB σύμφωνα με το άρθρο 10, στοιχείο α', της οδηγίας 96/59 (ΕΕ L 23, σ. 31).

9 Η Επιτροπή απαντά ότι, βάσει του άρθρου 10, στοιχείο α', της οδηγίας 96/59, πριν η ίδια καθορίσει τις μεθόδους μετρήσεως αναφοράς για τον προσδιορισμό της περιεκτικότητας σε PCB των μολυσμένων υλικών, οι μετρήσεις γίνονταν είτε με τις μεθόδους αναλύσεως που χρησιμοποιούνταν στο εθνικό επίπεδο είτε με τις ισχύουσες στις Ηνωμένες Πολιτείες. Συνεπώς, χάρη στις υπάρχουσες μεθόδους που εφάρμοζαν μέχρι τότε τα κράτη μέλη, η έλλειψη μεθόδου αναφοράς σε ευρωπαϊκό επίπεδο ουδέποτε εμπόδισε τα κράτη μέλη να καταρτίσουν τα στοιχεία που επιβάλλει η οδηγία 96/59. Κατά την Επιτροπή, η Ιταλική Κυβέρνηση ήταν συνεπώς σε θέση να το πράξει και αυτή.

10 Προκαταρκτικώς σημειώνεται ότι η Ιταλική Κυβέρνηση δέχεται η ίδια ότι δεν τήρησε την υποχρέωση να καταρτίσει και να κοινοποιήσει στην Επιτροπή το αργότερο μέχρι τις 16 Σεπτεμβρίου 1999 την περίληψη των καταλόγων κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 96/59 καθώς και το σχέδιο απολύμανσης και/ή διάθεσης των συσκευών που έχουν απογραφεί και των PCB που περιέχουν καθώς και τις γενικές κατευθύνσεις για τη συλλογή και τη μετέπειτα διάθεση συσκευών, οι οποίες δεν χρειάζεται να περιληφθούν σε κατάλογο, στα οποία αναφέρεται το άρθρο 11, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας. Συγκεκριμένα, η εν λόγω κυβέρνηση αναγνώρισε, με το υπόμνημα αντικρούσεως που κατέθεσε στις 30 Μαρτίου 2001, ότι μέχρι τότε δεν είχε εκπληρώσει την υποχρέωση αυτή.

11 Πρέπει όμως να εξεταστεί αν, όπως υποστηρίζει η Ιταλική Κυβέρνηση, η μη τήρηση της υποχρεώσεως αυτής δικαιολογείται από το ότι δεν υπήρχαν, στις 16 Σεπτεμβρίου

1999, μέθοδοι μετρήσεως αναφοράς στο ευρωπαϊκό επίπεδο για τον προσδιορισμό της περιεκτικότητας σε PCB των μολυσμένων υλικών, δεδομένου ότι οι μέθοδοι αυτές καθορίστηκαν στις 16 Ιανουαρίου 2001.

12 Συναφώς διαπιστώνεται ότι, βάσει του άρθρου 10, στοιχείο α', της οδηγίας 96/59, οι μετρήσεις που πραγματοποιήθηκαν πριν από τον καθορισμό αυτών των μεθόδων αναφοράς παραμένουν έγκυρες.

13 Συνεπώς, η οδηγία 96/59 έδωσε ρητά στα κράτη μέλη την άδεια να συνεχίσουν να εφαρμόζουν τις οικείες μεθόδους μετρήσεως για τον προσδιορισμό της περιεκτικότητας σε PCB χωρίς να απαιτείται να αναμένουν τον καθορισμό μεθόδων μετρήσεως αναφοράς στο ευρωπαϊκό επίπεδο για να πραγματοποιήσουν τις αναγκαίες αναλύσεις. Κατόπιν αυτού, η δικαιολογία που προβάλλει η Ιταλική Κυβέρνηση δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

14 Κατά συνέπεια, η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να καταρτίσει και να κοινοποιήσει στην Επιτροπή το αργότερο μέχρι τις 16 Σεπτεμβρίου 1999 την περίληψη των καταλόγων που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 96/59 καθώς και τα σχέδια και τις γενικές κατευθύνσεις που προβλέπει το άρθρο 11 της ίδιας οδηγίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις διατάξεις αυτές.

Επί των δικαστικών εξόδων

15 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα η Ιταλική Δημοκρατία, η οποία ηττήθηκε, η Ιταλική Δημοκρατία πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να καταρτίσει και να κοινοποιήσει στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων το αργότερο μέχρι τις 16 Σεπτεμβρίου 1999 την περίληψη των καταλόγων που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 96/59/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 1996, για τη διάθεση των πολυχλωροδιφαινυλίων και των πολυχλωροτριφαινυλίων (PCB και PCT), καθώς και τα σχέδια και τις γενικές κατευθύνσεις που προβλέπει το άρθρο 11 της ίδιας οδηγίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις διατάξεις αυτές.**

2) **Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.**

von Bahr Edward Timmermans

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 27 Φεβρουαρίου 2002.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του τετάρτου τμήματος

S. von Bahr